

Montse Ginesta

Poemes i haikus

de sant Jordi, princeses i dracs

Dibuixos de l'autora

EL CAVALLER PERDUT

Esgarriat en aquest gorg,
vagarejo sense sort.

Cerco el drac que tothom tem,
el carceller de princeses,
el vigilant de tresors.

M'endinso en balmes i coves.
M'enfango en sots i aiguamolls.

Ja fa mesos que cavalco
en aquest indret boirós
i no hi ha empremtes enlloc.

Mai de mai seré un heroi
ni un cavaller de debò.

He perdut llança i estreps,
el retruc de l'armadura
em remou l'ensopiment.

Sol, ben sol, i massa lluny
he deixat casa i consol.

Ara ploro d'enyorança,
i com la fumera d'un foc
vaig erràtic sense nord.

EL CAVALLER NAN

I diuen que...
per fer-se gran

cal ser valent
i matar el drac.

Jo no he triat
aquest camí.

Jo no vull créixer,
vull ser petit.

I vull jugar
sempre, tothora

cantar i ballar,
no vull pensar.

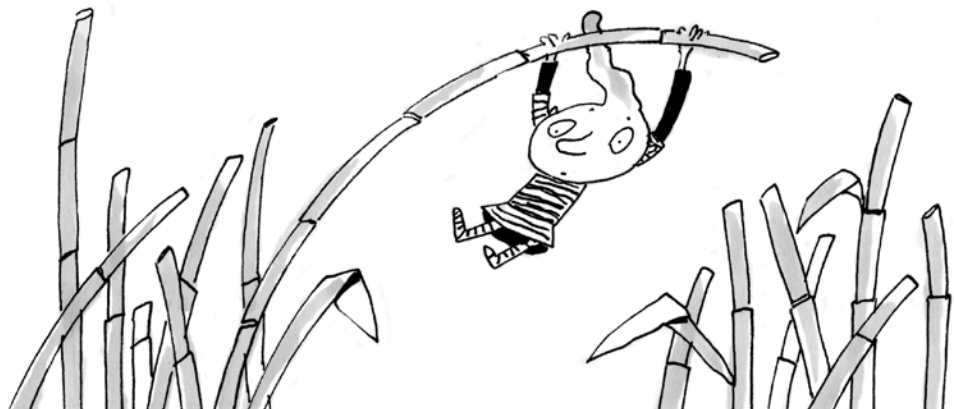
Com un ximplet
faig el distret

i així he quedat,
escarransit,

i així he quedat,
nyicris i xic,

un cuc marcit
i esgarrinxat

a l'ombra eixuta
del canyissar.

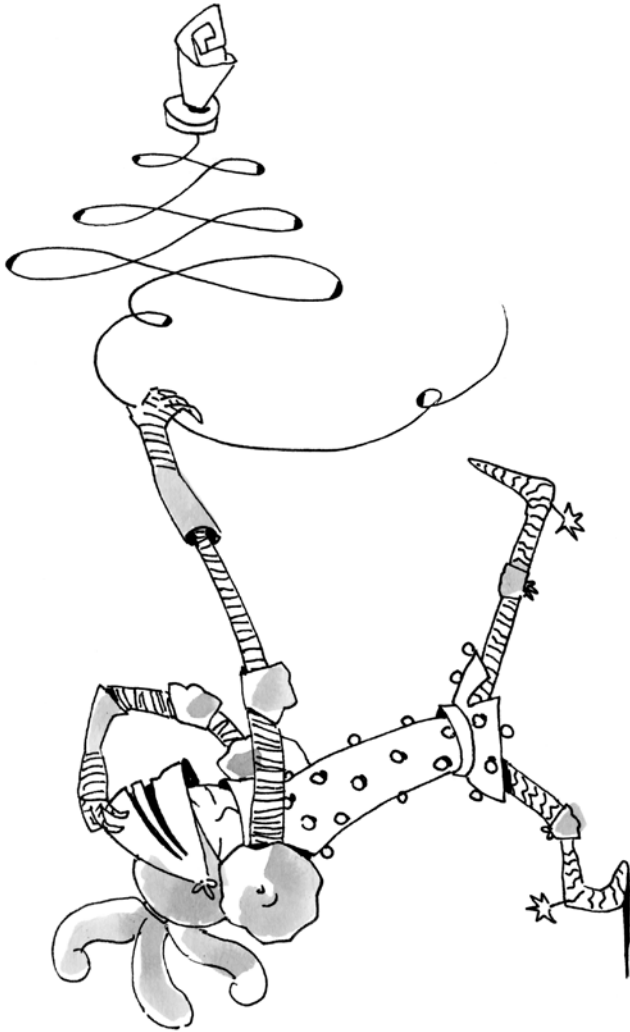

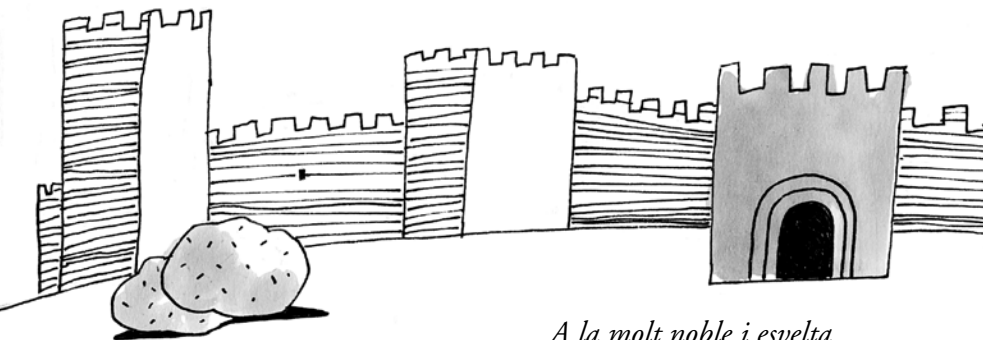
EL CAVALLER ENAMORAT

Sóc un cavaller de ferro,
de ferro,
coure i llautó,
però tinc el cor de nata,
de nata, mel i cotó,
i avui et porto una rosa,
una rosa
i un petó!

Muac!

UNA ROSA ÉS UNA ROSA

*A la molt noble i esvelta
gentil vila de Montblanc*

SANT JORDI A MONTBLANC

Un drac alat i ferotge
que volava desmarxat
va anar a raure, sense forces,
a la vila de Montblanc.

Famolenc i assedegat,
encara va socarrar
amb el foc dels seus queixals
conreus, cases i ramats.

Dia a dia reclamava
bramulant i a batzegades
per apaivagar la fam
engolir sis vilatans.

Un dia d'abril plujós,
quan era a punt d'endrapar
la princesa d'un sol mos,
un galop el deturà.

Arrecerat amb la llança
un cavaller agosarat
el drac va enforquillar
i d'un patac l'escabetxà.

Rius de sang van atuir
les muralles i la plaça
i un roserar hi va florir
amb roses roges i blanques.

La gent cridava enardida:

Visca Sant Jordi gloriós,
el cavaller fabulós
que amb una sola estocada
ha mort el dimoni virós!

LES ARMES D'UN CAVALLER

No es diria, però costa
vestir-se per anar a fer un tomb.
Un cavaller tothora
ha de brillar com un sol.

Sempre poden passar coses
i més val anar equipat,
l'esvoranc més impensat
pot ser el cau d'un llangardaix.

De primer l'ausberg d'escates,
el faldatge, el guardabraç,
el cuixot, la genollera,
el sabató i l'espatlàs.

